

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญในกระบวนการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้มีคุณภาพนั้น วิธีการที่สำคัญได้แก่ การให้การศึกษา จากการจัดการศึกษาที่ผ่านมามีปัญหาที่สำคัญคือ¹ ระบบการศึกษาไม่ใคร่ สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจสังคมของประเทศ ตลอดจนไม่สัมพันธ์กับความต้องการของท้องถิ่นและตลาดแรงงาน อีกทั้งหลักสูตรต่างๆไม่จบในตัวเองจึงทำให้ผู้เรียนต้องการที่จะเรียน ต่อในระดับสูงขึ้นเรื่อยๆ เป็นเหตุให้คนจำนวนมากละทิ้งถิ่นฐานและอาชีพเดิมเพื่อแสวงหา ความก้าวหน้าในการศึกษา และมุ่งรับราชการมากกว่าประกอบอาชีพอิสระ เมื่อสภาพความ ต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนในระดับอุดมศึกษาของประเทศเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ สถาบันอุดมศึกษาเท่าที่มีอยู่ก็ไม่สามารถสนองตอบความต้องการดังกล่าวได้หมด² นอกจากนี้ ในตอนปลายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2515-2519)³ ได้เกิดความผันผวนในภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ซึ่งมีผลทำให้เกิดการว่างงานของ

¹ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520-2524 (พระนคร, 2520) หน้า 9.

² ทบวงมหาวิทยาลัย, รายงานการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2519-2520. (พระนคร : บุรพาตีสีลการพิมพ์, 2520) หน้า 5.

³ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520-2524. หน้า 5.

บัณฑิตในบางสาขาเป็นจำนวนมาก คณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษาจึงได้เสนอแนวคิดการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนขึ้น โดยมีหลักการว่า¹

ในการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนซึ่งเป็นสถาบันที่เปิดสอนระดับต่ำกว่าปริญญา โดยการรวมกลุ่มวิทยาลัยประเภทต่างๆที่มีอยู่แล้ว เช่น วิทยาลัยครู วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยเกษตรกรรม วิทยาลัยพลศึกษาและวิทยาลัยพยาบาล ที่ตั้งในจังหวัดต่างๆของภาคเดียวกันจัดตั้งเป็นวิทยาลัยชุมชนประจำภาคพัฒนาขึ้น โดยถือเป็นส่วนของสถาบันอุดมศึกษาควรจะเริ่มดำเนินการได้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524)

ดังนั้นในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520 - 2524² จึงได้กำหนดนโยบายในการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับอุดมศึกษาไว้ข้อหนึ่ง คือ " วางพื้นฐานจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนภาคต่างๆให้เหมาะสมตามขั้นตอนที่สอดคล้องกับสภาพ เศรษฐกิจและสังคม "

จากนโยบายนี้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จึงจัดทำโครงการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนขึ้นที่จังหวัดภูเก็ต โดยมีเหตุผลว่า³ จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองที่ค่อนข้างเจริญแล้ว มีนักเรียนจบจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มาก เมื่อสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยใดๆไม่ได้ก็มักจะเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยรามคำแหง นอกจากนี้จังหวัดภูเก็ตยังมีผู้นำชุมชนที่เข้มแข็งสามารถสนับสนุนเรื่องการเงินได้เป็นอย่างดี ประกอบกับมีสถานศึกษาระดับสูงหลายแห่งด้วย

โครงการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนภูเก็ตมีวัตถุประสงค์ดังนี้ คือ⁴

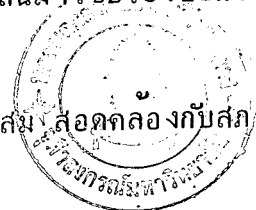
¹ คณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา, การศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม รายงานของคณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา เสนอรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี 4 ธันวาคม 2517. (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศูนย์การทหารราบ, 2518) หน้า 195.

² สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 4 พ.ศ.2520 - 2524. หน้า 2-3.

³ โครงการวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, รายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงานของโครงการวิทยาลัยชุมชนภูเก็ตและแผนดำเนินงานในแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 5 (อัดสำเนา, 2523) หน้า 2.

⁴ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, "โครงการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต" (อัดสำเนา)

1. เพื่อขยายการศึกษาระดับอุดมศึกษาออกไปสู่ท้องถิ่นในรูปวิทยาลัยชุมชน ตามนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษาอุดมศึกษา ระยะที่ 4 (พ.ศ.2520 - 2524)
2. เพื่อดำเนินการทดลองและเป็นแบบอย่างในการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนในภาคอื่นๆ
3. เพื่อสนองความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนในระดับอุดมศึกษาและสกัดกั้นการอพยพเข้ามาศึกษาต่อในส่วนกลางหรือกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อดำเนินการและร่วมมือประสานงานทางวิชาการทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติกับท้องถิ่น เอกชนและหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งระดมทรัพยากรจากท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ในการจัดการศึกษามากขึ้น
5. เพื่อให้การศึกษาทางด้านวิชาการและวิชาชีพที่เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ส่งโครงการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนภูเก็ตนี้ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เมื่อเดือนมีนาคม 2518¹ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเห็นสมควรสนับสนุนในหลักการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชน โดยรวมสถาบันที่มีอยู่แล้วในท้องถิ่นนั้นบางแห่งเข้าด้วยกันและใช้ทรัพยากรต่างๆที่มีอยู่แล้วของสถาบันเหล่านั้นให้เป็นประโยชน์ แต่ไม่เห็นชอบด้วยหากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จะจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนขึ้นใหม่ โดยจัดหาทรัพยากรใหม่ทั้งหมดซึ่งอาจจะทำให้เกิดปัญหาต่างๆมากมาย

จากข้อเสนอแนะของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติและจากมติที่ประชุมคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ ในการประชุมครั้งที่ 5/2518 พณฯ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐจึงเห็นชอบในหลักการให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จัดตั้งวิทยาลัยชุมชนภูเก็ตได้ แต่ในระยะแรกให้ดำเนินการในลักษณะโครงการทดลองและให้ประสานงานอย่างใกล้ชิดกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและให้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรหรือสิ่งที่มีอยู่มากที่สุด

¹ โครงการวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต, รายงานความคืบหน้าในการดำเนินงานของโครงการวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต . . . หน้า 3-5.

โครงการวิทยาลัยชุมชนภูเก็ตได้รับอนุมัติให้จัดตั้งตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2520¹ โดยให้เป็นโครงการทดลองของทบวงมหาวิทยาลัย มีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นผู้ดำเนินการที่จังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์คือ

1. เพื่อจัดการศึกษาวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและอนุปริญญาในลักษณะหลักสูตรเบ็ดเสร็จที่จบออกไปแล้วประกอบอาชีพได้ แทนที่จะออกไปรับราชการเท่านั้น
2. เพื่อให้การศึกษาในลักษณะที่เป็นการศึกษาต่อ เมื่อจบแล้วสามารถจะต่อได้ในมหาวิทยาลัยด้วยระดับความสามารถของแต่ละบุคคลตามความต้องการของสังคม
3. เพื่อให้บริการชุมชนในลักษณะที่เป็นการศึกษาต่อเนื่อง รวมทั้งการศึกษาผู้ใหญ่ตลอดจนเป็นศูนย์กลางการศึกษาของชุมชนด้วย

วิทยาลัยชุมชนภูเก็ตได้จัดหลักสูตรแบบประสมระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ในลักษณะหลักสูตรเบ็ดเสร็จเป็นหลักสูตรปกติ (2 ปี) รับนักเรียนที่จบจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตการศึกษาที่ 4 (ภูเก็ต พังงา ระนอง กระบี่ ตรัง) นอกจากจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรปกติแล้ว วิทยาลัยชุมชนภูเก็ตยังจัดให้มีโปรแกรมบริการทางด้านวิชาการแก่ชุมชนอีกหลายอย่าง อาทิ เช่น การจัดฝึกอบรมระยะสั้นในสาขาวิชาการต่างๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพและส่งเสริมบำรุงวัฒนธรรมของชาติและท้องถิ่น

วิทยาลัยชุมชนภูเก็ตได้เปิดดำเนินการรับนักเรียนรุ่นแรกในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2520 เข้าเรียนในหลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว จำนวน 52 คน โดยมีจุดมุ่งหมายของหลักสูตร² เพื่อผลิตบุคลากรระดับประกาศนียบัตรอาชีพที่สมบูรณ์แบบเบ็ดเสร็จ จบออกไปประกอบอาชีพได้ เพื่อสนองความต้องการของชุมชนจังหวัดภูเก็ตซึ่งมีปัญหาการขาดแคลนกำลังคนที่มีคุณภาพในอุตสาหกรรมโรงแรมและการท่องเที่ยวในปัจจุบัน ทั้งยังเป็นการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลที่จะส่งเสริมจังหวัดภูเก็ตให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของจังหวัดในภาคใต้

¹ หนังสือด่วนมาก ที่สร. 0202/3846 ลงวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ.2520.

² มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, หลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว
วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต (อัดสำเนา) หน้า 1.

ปัจจุบันนี้วิทยาลัยชุมชนภูเก็ตมีผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรนี้ไปแล้ว 2 รุ่น จำนวน 84 คน ในปี.ศ.2524 ได้เปิดหลักสูตรปกติเพิ่มอีก 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและหลักสูตรการเหมืองแร่ โดยรับนักศึกษาหลักสูตรละ 30 คน

โครงการวิทยาลัยชุมชนภูเก็ตได้ดำเนินการมาแล้วเป็นระยะเวลา 3 ปี จึงได้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของโครงการ¹ โดยผู้บริหารโครงการทำให้ทราบถึงปัญหาต่างๆในการดำเนินงาน เช่น ปัญหาเรื่องอาคารสถานที่ การที่โครงการไม่มีอาคารที่ทำการและอาคารเรียนเป็นของตนเอง ทำให้ไม่สะดวกในการจัดการเรียนการสอนและการขยายงานของโครงการ ปัญหาเรื่องงบประมาณซึ่งตามหลักการเดิมโครงการควรได้รับความสนับสนุนด้านการเงินส่วนหนึ่งจากท้องถิ่น ปัญหาเรื่องบุคลากรประจำโครงการซึ่งยังมีน้อยไม่เพียงพอที่จะขยายงานของโครงการออกไปให้กว้างขวางตามวัตถุประสงค์ได้ และปัญหาเรื่องการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น แต่ในด้านผลผลิตของโครงการ คือผู้สำเร็จการศึกษานั้นยังมีได้มีการติดตามผลอย่างเป็นทางการว่าโครงการได้บรรลุวัตถุประสงค์ในส่วนนี้หรือไม่ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะประเมินสมรรถภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจากโครงการวิทยาลัยชุมชนภูเก็ตในส่วนที่เป็นหลักสูตรปกติ หลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว เพื่อประโยชน์ต่อโครงการในการพิจารณาวางแผนเพื่อปรับปรุงหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ โครงการวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, รายงานความคืบหน้าในการดำเนินงานของโครงการวิทยาลัยชุมชนภูเก็ตและแผนดำเนินงานในแผนพัฒนาการศึกษาในระยะที่ 5 (อดิศำเนา, 2523) หน้า 1-19.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งจะประเมินสมรรถภาพของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรวิชาการ โรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะของการประเมิน ดังนี้

1. เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา
2. เพื่อติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีต่อหลักสูตรและการจัดการเรียน

การสอน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งจะประเมินสมรรถภาพผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต หลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยวทั้งหมดรวม 2 รุ่น จำนวน 84 คน
2. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่คำนึงถึงความแตกต่างด้านอายุ สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ตลอดจนความแตกต่างด้านอายุผู้สอน ในแต่ละรุ่นของกลุ่มตัวอย่าง
3. ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้สำเร็จการศึกษา ส่วนที่พิจารณาจากความรู้รายข้อ ศึกษาเฉพาะผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว รุ่นที่ 2 จำนวน 40 คนเท่านั้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว จากวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต รุ่นที่ 1 และรุ่นที่ 2 ที่ใช้ในการศึกษานี้ ถือเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยวรุ่นต่อไป
2. เกณฑ์ต่างๆที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้มีความเป็นมาตรฐาน เชื่อถือได้ เพราะกำหนดโดยการเห็นพ้องของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหารโครงการ

3. เอกสารต่างๆที่ใช้ประกอบในการศึกษา เช่น รายละเอียดของโครงการ แผนการดำเนินงาน รายงานการประชุม หลักสูตร ประวัตินักศึกษา เป็นข้อมูลถูกต้อง เชื่อถือได้ เพราะเป็นเอกสารของทางราชการ

4. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ศึกษาตอบแบบถามและแบบประเมิน ตรงกับสภาพความเป็นจริง

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

1. ในการติดตามผลการดำเนินงานและการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาจากโครงการ อาจได้ข้อมูลไม่สมบูรณ์ เนื่องจากไม่สามารถติดต่อได้หมดทุกคน

2. ในการทำแบบสอบถามความรู้รอบคอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอาจทำได้ไม่เต็มความสามารถ ทั้งนี้เนื่องจากผู้สำเร็จการศึกษาไม่ได้รับผลประโยชน์ใดๆจากการทำแบบสอบถามนี้ ซึ่งต้องใช้ความรู้ ความอดทนและการเสียสละเวลาในการตอบ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

วิทยาลัย

หมายถึง โครงการวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตั้งอยู่ที่จังหวัดภูเก็ต

ผู้สำเร็จการศึกษา

หมายถึง นักศึกษาของวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต หลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ที่เรียนครบตามที่หลักสูตรกำหนด

สมรรถภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

หมายถึง ความรู้ความสามารถและคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีผลต่อการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพและบรรลุผลตามเป้าหมาย ซึ่งในการวิจัยเรื่องนี้ สมรรถภาพของผู้สำเร็จการศึกษาจะพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	หมายถึง ความสามารถทางด้านการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา ซึ่งพิจารณาจาก คะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A) คะแนนจากแบบสอบถามความรู้รอบยอด และเวลาที่ใช้ศึกษาตลอดหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษา
แบบสอบถามความรู้รอบยอด	หมายถึง แบบสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตลอดหลักสูตรของผู้สำเร็จการศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาตามหมวดวิชาต่างๆ ตามหลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ดังนี้คือ วิชาพื้นฐานทั่วไป วิชาแกนธุรกิจ วิชาแกนทางการโรงแรมและการท่องเที่ยวและ วิชาเอก (การจัดการงานส่วนหน้า และ อาหาร-เครื่องดื่ม)
เวลาที่ใช้ในการศึกษา	หมายถึง จำนวนเทอมที่ใช้ในการศึกษาตามหลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว จนสำเร็จการศึกษา
จำนวนภาคที่ผู้สำเร็จการศึกษาคอร์สใช้ศึกษาตามหลักสูตร	หมายถึง ผลคูณของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษากับจำนวนภาคที่ใช้ศึกษาตามหลักสูตร
จำนวนภาคที่ผู้สำเร็จการศึกษาใช้จริง	หมายถึง ผลรวมของจำนวนภาคที่ผู้สำเร็จการศึกษานำไปใช้ศึกษาจริงทุกคน จนกระทั่งสำเร็จการศึกษา
ประสิทธิภาพทางการศึกษา	หมายถึง ประสิทธิภาพทางการศึกษาซึ่งพิจารณาจากระยะเวลาที่ผู้สำเร็จการศึกษานำไปศึกษาในหลักสูตรวิชาการโรงแรมและการท่องเที่ยว

ความสูญเปล่าทางการศึกษา	หมายถึง ความสูญเปล่าของการศึกษาในรูปของการออกก่อนสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาในหลักสูตร วิชาการ โรงแรมและการท่องเที่ยว วิทยาลัย ชุมชนภูเก็ต
การติดตามผลการปฏิบัติงาน	หมายถึง การติดตามผู้สำเร็จการศึกษาใน 2 ด้านคือ การไต่ถามและการประเมินผลการปฏิบัติงาน
การประเมินผลการปฏิบัติงาน	หมายถึง การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา โดยใช้การประเมินตนเองและการประเมินโดยผู้บังคับบัญชาจากแบบประเมินในคุณลักษณะต่อไปนี้
	1. ทักษะในการปฏิบัติงาน 2. ความรับผิดชอบในหน้าที่ 3. มนุษยสัมพันธ์ 4. ทศนคติต่อวิชาชีพ 5. รักษาผลประโยชน์ต่อนายจ้าง 6. ความสามารถพิเศษ
ผู้บังคับบัญชา	หมายถึง หัวหน้าแผนกหรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่ากัน ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา ในหน่วยงานที่ผู้สำเร็จการศึกษาปฏิบัติงานอยู่